

**TEKNİĞİN ÖTESİNDE: HEINRICH WILHELM ERNST'İN
POLİFONİK ETÜTLERİNE YAKINDAN BAKIŞ**

BEYOND THE TECHNIQUE: A CLOSER LOOK AT HEINRICH WILHELM
ERNST'S POLYPHONIC ETUDES

İsmail BAŞARAN*

*Geliş Tarihi: 06.09.2024
(Received)*

*Kabul Tarihi: 18.11.2024
(Accepted)*

ÖZ: 18. yüzyılın ikinci yarısından itibaren değişmeye başlayan keman çalma anlayışı, bu yüzyılda yaşayan Bartolomeo Campagnoli, Pierre Baillot, Rudolphe Kreutzer ve Giovanni Battista Viotti gibi isimlerle şekillenmiş ve 19. yüzyılın virtüöz kemancılarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu anlayışı benimseyen sanatçılar keman çalmanın yanı sıra bestecilikle de ilgilenmişler ayrıca eğitim müziği alanında da önemli eserler yazmışlardır. Zaman içerisinde bir gelenek haline alan bu anlayışın en önemli örneklerinden biri Heinrich Wilhelm Ernst ve 1865 yılında yazdığı “Altı Polifonik Etüt” adlı eseridir.

Bu çalışmada H.W. Ernst'in sıklıkla seslendirilen ve keman eğitiminde oldukça önemli bir yeri olan “Altı Polifonik Etüt” eseri sol el ve sağ el icra teknikleri açısından incelenmiştir. Ayrıca etütlerin ithaf edildikleri kemancılar ve bestelenme süreçleri hakkında tarihî bilgiler verilmiş, içerdikleri müzikal öğeler ile polifonik ve müzikal yapıları belirtilerek eserin önemi vurgulanmaya çalışılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bilgi ve bulguların yalnızca eğitim süreci için değil, eserlerin çalışmada da yol gösterici olması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Heinrich Wilhelm Ernst, Keman Tekniği, Polifonik Etüt, 19. Yüzyıl

ABSTRACT: The changing approach to violin playing, which began to evolve starting from the second half of the 18th century, was shaped by figures such as Bartolomeo Campagnoli, Pierre Baillot, Rudolphe Kreutzer, and Giovanni Battista Viotti. This movement led to the emergence of virtuosic violinists in the 19th century. The artists embracing this approach were not only skilled violinists but also engaged in composition and produced significant works in the field of instructional music. One of the most notable examples of this tradition is Heinrich Wilhelm Ernst's “Six Polyphonic Etudes”, written in 1865.

* Sanatta Yeterlik Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Müzik Anasanat Dalı, ismailbasaran777@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6022-7683.

This study examines H.W. Ernst's "Six Polyphonic Etudes", a frequently performed work with significant importance in violin education, in terms of left-hand and right-hand performance techniques. Additionally, historical information is provided regarding the violinists to whom the etudes were dedicated and their compositional processes, and the etudes' musical elements, as well as their polyphonic and musical structures, are highlighted to underscore the work's importance. The knowledge and findings obtained from this research are intended to serve as a guide not only in the educational process but also in the performance of these works.

Key Words: Heinrich Wilhelm Ernst, Violin Technique, Polyphonic Etude, 19th Century

1. GİRİŞ

Heinrich Wilhelm Ernst (1814-1865) 19. yüzyılın en parlak kemancılarından biri olarak kabul edilir. Virtüözitesi ve yaratıcı dehası, dönemin müzikal sahnesinde derin izler bırakmıştır. Ernst'in keman literatürüne en büyük katkılarından biri şüphesiz ki "Altı Polifonik Etüt" eseridir. Bu eser yalnız teknik açıdan değil aynı zamanda müzikal ifade ve keman edebiyatındaki önemi bakımından da dikkat çekicidir.

Bu çalışmada Ernst'in "Altı Polifonik Etüt" eserinin içerdikleri keman teknikleri ile polifonik ve müzikal yapıları incelenecektir. Bu bağlamda Ernst'in eserlerinin keman repertuarındaki yerini ve etkisini anlamak için tarihsel ve müzikal bir perspektif sunulacaktır. Ayrıca bu etütlerin icrası sırasında karşılaşılan zorluklar ve bu zorlukların üstesinden gelmek için geliştirilen teknikler de tartışılacaktır.

Heinrich Wilhelm Ernst, Çekoslovak asıllı virtüöz kemancı ve besteci olarak 19. yüzyıl müzik dünyasında derin izler bırakmıştır. 1814 yılında Avusturya İmparatorluğu'nun Brünn kentinde dünyaya gelen Ernst, Yahudi bir ailenin çocuğu olarak müziğe ilgisini küçük yaşlarda keşfetmiştir.¹ İlk keman eğitimini yaşadığı şehirdeki bir fırıncıdan alarak müziğe adım atan Ernst, Leopold Mozart'ın "Versuch einer gründlichen Violinschule" metoduyla kendini geliştirmiş ve 1825 yılında Viyana Konservatuarı'na kabul edilmiştir. Bu süreçte, dönemin önemli keman

¹ Tobias Wilczkowski, "Heinrich Wilhelm Ernst and his Contributions to the Development of Left-hand pizzicato and Harmonics", (Stockholm University, Yüksek Lisans Tezi), Stockholm 2011, s. 6.

Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

pedagogu Joseph Böhm ve kısa bir süre Maurice Stein ile çalışarak keman tekniğini ve müzikal ifadesini güçlendirmiştir.²

Viyana’da aldığı bu eğitim, onu çağın en büyük müzisyenleriyle bir araya getirmiş, özellikle Paganini’nin müziğine duyduğu hayranlıkla sanatsal yolculuğunu etkileyen bir döneme girmiştir.³ 1828’de Paganini’yi canlı izleme fırsatı bulduktan sonra ona duyduğu hayranlık ve meydan okuma isteğiyle, kendi konserlerini Paganini’nin konserlerinden birkaç gün sonra düzenlemeye başlamıştır.⁴ Paganini’nin eserlerindeki teknik zorlukları öğrenmek ve onları daha ileri taşımak için adeta onu takip eden Ernst, gizlice Paganini’nin konakladığı otellerde yan odasını kiralayarak onun çalışmalarını dinlemiştir.

Ernst’in sanatsal kariyeri boyunca Almanya, Avusturya, Rusya, Fransa ve İngiltere gibi birçok ülkede konserler vererek keman virtüözü olarak ün kazandığı bilinmektedir. Beethoven Kuarteti adı altında Henryk Wieniawski, Joseph Joachim ve Alfred Piatti ile birlikte Londra’da düzenledikleri konserler büyük ilgi görmüş, aylarca bu şehirde kalıp yüzlerce konser vermişlerdir.⁵ Bu konserlerde “Altı Polifonik Etüt” eserini de icra ederek kemanda teknik ustalığın ve duygusal derinliğin bir arada mümkün olduğunu kanıtlamıştır. Ayrıca Ernst, gerçekleştirdiği solo konserlerde kemancı olarak sahnede uzun alkışlar almanın kendisi için ne kadar önemli olduğunu kanıtlarcasına varyasyon formunda yazdığı eserlerini seslendirirken doğaçlama varyasyonlar çalarak çağdaşlarından farklı olmaya çalışmıştır.⁶

Bu dönemde bestelediği “Altı Polifonik Etüt” (Six Polyphonic Etudes) eseri, Paganini’den ilham alan ancak kendine özgü bir tarzla oluşturduğu en önemli eserlerinden biridir. Ernst, bu altı etüt dönemin önemli kemancıları Ferdinand Laub, Prosper Sainton, Joseph Joachim, Henri Vieuxtemps, Joseph Hellmesberger ve Antonio Bazzini’ye ithaf etmiştir. Her bir etüt, teknik zorlukların ötesinde, derin bir müzikal ifade barındırmaktadır. Polifonik yapılarıyla dikkat çeken bu etütler,

² Suat Canan Dalgacı, "H.W. Ernst: Keman Repertuarında Unutulan Virtüöz", (Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi), Eskişehir 2017, s. 5.

³ Thomas Lamb Phipson, *Famous Violinists And Fine Violins*, Chatto & Windus Publishing, Philadelphia 1896, s. 220.

⁴ Mark Rowe, *Heinrich Wilhelm Ernst: Virtuoso Violinist*, Ashgate Publishing, 2008, s. 36.

⁵ Edmund Grabowski, "Wieniawski Life and Creation", https://www.wieniawski.com/life_and_creation.html (26.09.2024).

⁶ Dana Gooley, "Violin Improvisation in the Early Nineteenth Century: Between Practice and Illusion", (Brown University, Yüksek Lisans Tezi), Rhode Island 2017, s. 111.

kemanda çok sesliliği ustaca işlemiş ve keman literatüründe benzersiz bir yer edinmiştir.

Ernst'in eserleri dönemin müzik anlayışını ve teknik gelişmelerini yansıtırken aynı zamanda yenilikçi ve özgün bir yaklaşım sergiler. Romantik Dönem'in duygusal yoğunluğunu ve ifade zenginliğini barındıran eserleri özellikle polifonik yapılarıyla dönemin diğer keman virtüözlerinin eserlerinden ayrılmaktadır.

Ernst'in keman edebiyatına katkıları sadece bestelediği eserlerle sınırlı değildir. O, aynı zamanda üstün bir pedagog olarak da tanınmış ve birçok genç kemancıya ilham vermiştir. Öğrencilerine hem teknik mükemmeliyet hem de müzikal derinlik aşılamış, bu durum onun mirasının devam etmesini sağlamıştır. Ernst'in öğretim yöntemleri ve müzikal felsefesi keman eğitiminde hâlâ önemli bir yer tutmaktadır. Eserlerinin etkisi yalnızca kendi dönemindeki keman virtüözleriyle sınırlı kalmamıştır. Onun eserleri günümüzde de sıklıkla icra edilmekte ve keman repertuarının vazgeçilmez eserleri arasında yer almaktadır. Ernst'in müziği dinleyiciye derin duygusal deneyimler yaşatırken, icracılar için de sürekli bir öğrenme ve keşif süreci sunmaktadır.

2. "ALTI POLİFONİK ETÜT" ESERİNE GENEL BİR BAKIŞ

Heinrich Wilhelm Ernst'in "Altı Polifonik Etüt" eseri keman literatüründe eşsiz bir yere sahiptir ve 19. yüzyıl repertuarının en önemli eserlerinden biri olarak kabul edilir. Besteci altı bölümden oluşan bu etüt seçkisini sırasıyla Ferdinand Laub, Prosper Sainton, Joseph Joachim, Henri Vieuxtemps, Joseph Hellmesberger ve Antonio Bazzini'ye ithaf etmiştir.

Teknik zorlukları ve müzikal derinlikleriyle keman repertuarında benzersiz bir yer tutan etütler sol el pizzicato, çift ses, akor, arpej, barriolage, staccato gibi ileri düzey teknikler içerir. Etütlerin içerdiği teknik öğeler müzikal ifade açısından da kemanın zengin doğasını ön plana çıkarmaktadır. Ernst'in "Altı Polifonik Etüt" eseri keman edebiyatında bir dönüm noktası olarak kabul edilir ve bu eser onun sanatsal mirasının en parlak örneklerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Keman repertuarının vazgeçilmez eserleri arasında yer alan Ernst'in "Altı Polifonik Etüt" eserinin içerdiği teknikler aşağıdaki tabloda sol ve sağ el teknikleri olarak ikiye ayrılmış şekilde görülmektedir.

Tablo 1: 6 Polifonik Etüt Sol ve Sağ El Teknikleri

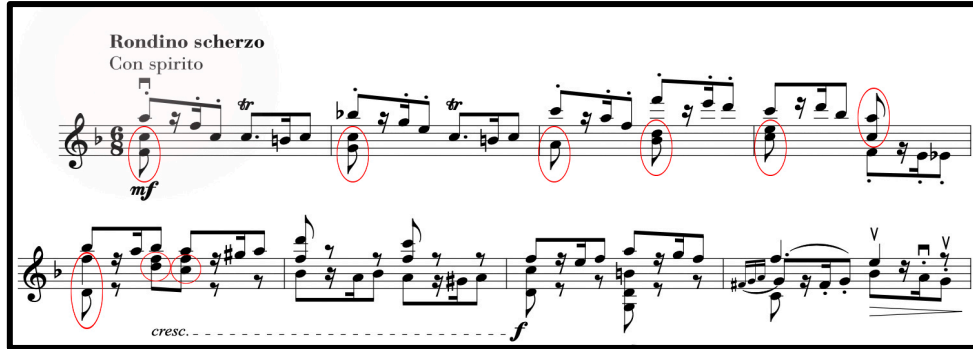
Etütler	Sol El Teknikleri	Sağ El Teknikleri
No.1 Rondino scherzo	Çift ses, tril, arpej	Staccato, legato

Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

No.2 Allegretto	Flajole, sol el pizzicatosu, çift ses	Pizzicato, staccato, akor
No.3 Terzetto	Arpej, çift ses, sol el pizzicatosu	Legato, akor
No.4 Allegro risoluto	Arpej, çift ses, flajole	Barriolage, legato, akor
No.5 Air de Ballet	Arpej, çift ses, tril	Akor, detache, pizzicato
No.6 Moderato, Andante non troppo	Sol el pizzicatosu, gam, arpej, flajole, çift ses	Legato, ricochet, staccato, barriolage, pizzicato

2.1. Etüt No.1

Alman kemancı Ferdinand Laub'a (1832-1875) ithaf edilen "Rondino scherzo" başlıklı ilk etüt fa majör tonalitesinde, monotematik bir yapı ile bestelenmiştir. Besteci, etüdün başlangıcında notaya yazdığı "con spirito" (bir şeyin ruhuyla) ile eserin başlığında belirtilen *scherzo* (İt. şaka, oyun)⁷ teriminin anlamını güçlendirmiş ve eserin canlı bir anlayışla çalınmasını istediğini belirtmiştir. İki farklı tematik yapıdan oluşan ilk etüdün giriş bölümü Şekil 1'de* görülmektedir.

Şekil 1: H.W. Ernst, Etüt No.1 Giriş Bölümü (Ölçü: 1-8)

⁷ Willi Apel, *Harvard Dictionary of Music*, 2. Baskı, Belknap Press and Harvard University Press, Cambridge 1969, s. 670.

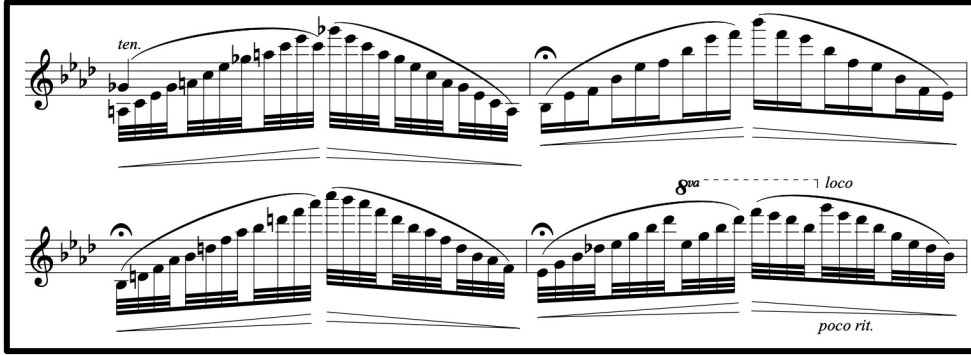
* Çalışmada yer alan nota şekilleri Sibelius (versiyon 8.1) nota yazım programı kullanılarak tarafımdan yazılmıştır.

H.W. Ernst, Şekil 1’de görülen etüdün giriş bölümündeki yalın melodik hattı ritmik yapının güçlü vuruşlarına yazdığı akorlar ve çift seslerle süslemiş; kullandığı bu polifonik yazı yöntemiyle etüdün, iki keman tarafından çalınan bir eser gibi duyulmasını sağlamıştır. Etüdün ilk bölümündeki bu yapı ikinci bölümde yerini legato pasajlara bırakır.

La bemol majör tonalitesinde yazılan ikinci bölüm ilk bölümün aksine gayet akıcı bir havadadır. Eserin ilk bölümünde melodik hat staccato notalar ve akorlarla oluşturulmuşken ikinci bölümde ana melodi legato tekniğiyle yazılmış, ana melodiye eşlik eden yardımcı melodi (kontrşan) ise on altılık notalarla yapılandırılmıştır. Etüdün ikinci bölümünün başlangıç teması Şekil 2’de görülmektedir.

Şekil 2: H.W. Ernst, Etüd No.1 İkinci Bölüm (Ölçü: 43-50)

Etüdün ikinci bölümünün sonunda yer alan arpejler, Ernst’in yaşadığı dönemde ortaya çıkan keman ekollerinin eğitimlerinde ortak olarak yer alan ve dönemin diğer ünlü kemancı-bestecilerinin eserlerinde de sıklıkla karşımıza çıkan bir tekniktir. N. Paganini ve H. Wieniawski gibi bestecilerin tüm keman konçertolarında ve kaprislerinin bir kısmında yer alan bu teknik o dönem ve sonrasındaki keman virtüözlüğü anlayışının tipik bir göstergesidir.

Şekil 3: H.W. Ernst, Etüt No.1 İkinci Bölmenin Sonundaki Arpejler (Ölçü: 55-58)

Üç bölümden oluşan etüdün ikinci bölümü, Şekil 3'te görülen çıkıcı-inici arpejlerle sona ererken üçüncü bölüm, ilk bölümün tematik ve teknik yapısının neredeyse aynısıdır. İlk etütte görülen bu A-B-A yapısı hem Ernst hem de diğer besteciler tarafından o dönemde bestelenen hemen tüm kaprislerde olduğu gibi iki bölümlü şarkı formunda olup, bölümler arasında hem müzikal hem de teknik olarak var olan yapısal farklılıkları çağrıştırmaktadır.

2.2. Etüt No.2

İkinci etüt, karmaşık polifonik yapısı ile dikkat çeker. Çift seslerin kullanımı, Barok Dönem'in füg tarzını anımsatan kontrapuntal bir yapı oluşturur. Bu yapı, eserin teknik zorluklarını artırırken aynı zamanda melodik hatların belirgin ve temiz bir şekilde çalınmasını zorlaştırır. La majör tonalitesinde yazılan ikinci etüdün çok sesli yapısı kırık akorların kullanımı ile sağlanmış, Şekil 4'te görülen bu yapı besteci tarafından "con grazia" (İt. zarif, ince, nazik)⁸ alt başlığıyla belirtilmiştir.

⁸ Willi Apel, *a.g.e.*, s. 309.

Şekil 4: H.W. Ernst, Etüt No.2 Giriş Bölümü (Ölçü: 1-7)

Şekil 4’de görüldüğü üzere icracı sürekli devam eden akorlar ve legato yay tekniği arasında denge kurmak zorundadır. Bu iki elin uyumu, eserin başarılı bir şekilde icra edilmesinin anahtarıdır. Besteci, etüdün 56. ölçüsünde başlayan ve ilk bölümün benzeri olan kısımda başlangıçtaki temaya ek olarak akorların olmadığı vuruşlara sol el pizzicoları eklemiş, müzikal yapıyı teknik olarak güçleştirmiştir. Sol el pizzicolarının eklendiği pasaj Şekil 5’te görülmektedir.

Şekil 5: H.W. Ernst, Etüt No.2 Sol El Pizzicoları (Ölçü: 56-59)

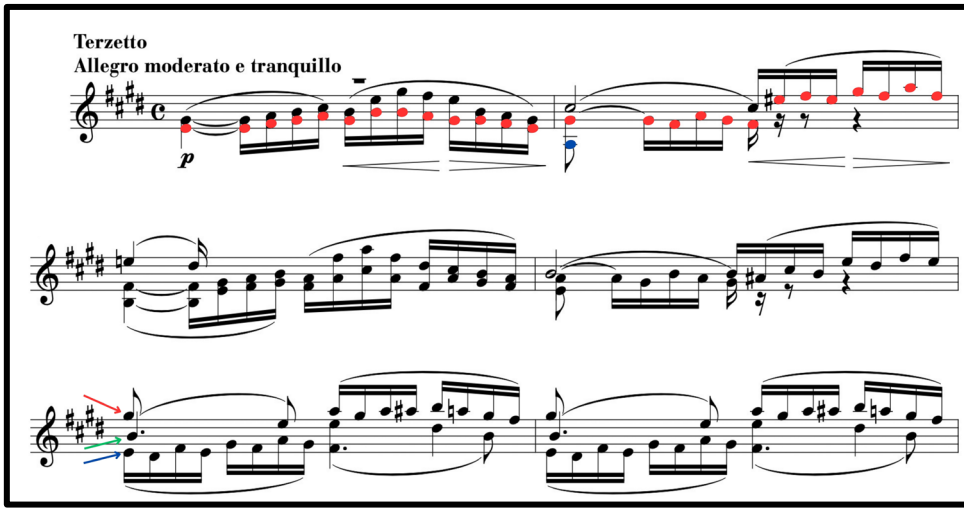
Ernst, Paris’te tanıştığı ve yakın arkadaşı olduğu Fransız kemancı Prosper Philippe Catherine Sainton’a (1813-1890) ithaf ettiği iki numaralı etüdünde monoritmik bir yapı kullanmıştır. Bestecinin kullandığı bu ritmik yapı ile eserin farklı icracılar tarafından her yorumlanışında özgün bir duyuşun oluşmasına olanak sağladığı düşünülebilir.

2.3. Etüt No.3

Oldukça sakin bir ifadeyle başlayan ve melodik hattın çift seslerle sürekli farklı oktavlarda duyurulduğu üçüncü etüt “terzetto” başlığıyla bestelenmiştir. Bestecinin kullandığı başlıktan da anlaşılacağı gibi üç farklı hat üzerine kurulan etüt,

Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

kemanın teknik sınırlarının besteci tarafından ne kadar üstün bir şekilde kullanıldığıнын bir göstergesidir. Hatlardan ikisi melodik yapıyı oluştururken üçüncü hat armonik yapıyı güçlendirmektedir. Tamamı çift sesler ve akorlardan oluşan etüdün sözü edilen melodik ve armonik yapısı Şekil 6’da görülmektedir.

Şekil 6: H.W. Ernst, Etüt No.3 Giriş Bölümü (Ölçü: 1-6)

Macar kemancı Joseph Joachim’e (1831-1907) ithaf edilen üç numaralı etüt, Şekil 6’daki pasajın son portesinde görüldüğü üzere zaman zaman birden fazla melodik hattının aynı anda ilerlediği, bu yapıyla diğer etütlerden ayrılan ve icracının çift ses çalma becerisini son derece zorlayan bir eserdir. Ernst, bu etütte farklı ritmik yapıları da kullanarak eseri sanki bir konçertonun kadansı gibi yazmış ve besteciliğinin müzikal ifade yönünün ne kadar zarif olduğunu net bir şekilde ortaya koymuştur.

2.4. Etüt No.4

Bestecinin çağdaşı ve yakın arkadaşı olan Henri Vieuxtemps’a (1820-1881) ithaf edilen etüt do majör tonalitesinde yazılmış ve eser dizisinin başlığı olan “polifonik” yapının aksine birkaç akor hariç tamamen tek sesli bir yapıya sahiptir. Ancak bu durum etüdün başlığında belirtilen *allegro risoluto* (kararlı bir şekilde hızlı ve canlı)⁹ ifadesinin yanı sıra içerdiği barriolage ve arpej teknikleri ile duyumu neredeyse çoksusli hale getirmektedir.

⁹ Willi Apel, *a.g.e.*, s. 30 - 652.

Etütte, çoğunlukla bir ölçü içerisinde yer alan ve bir akora ait notaların yer aldığı arpejler sayesinde oluşan çok sesli duyum Şekil 7'deki giriş bölümünde görülmektedir.

Şekil 7: H.W. Ernst, Etüt No.4 Giriş Bölümü (Ölçü: 1-11)

Ernst dört numaralı etüdünü her ne kadar tek sesli yazmışsa da eser icra edildiği anda çok sesli bir duyum ortaya çıkmaktadır. Bu, bestecinin kemanı ne kadar iyi tanıdığının ve icracılığının besteciliğine yansımalarının açık bir göstergesidir. Şekil 8'deki pasajda ise tek sesli yapının zaman zaman akorlar ve çift ses flajolelerle ne şekilde zenginleştiği görülmektedir.

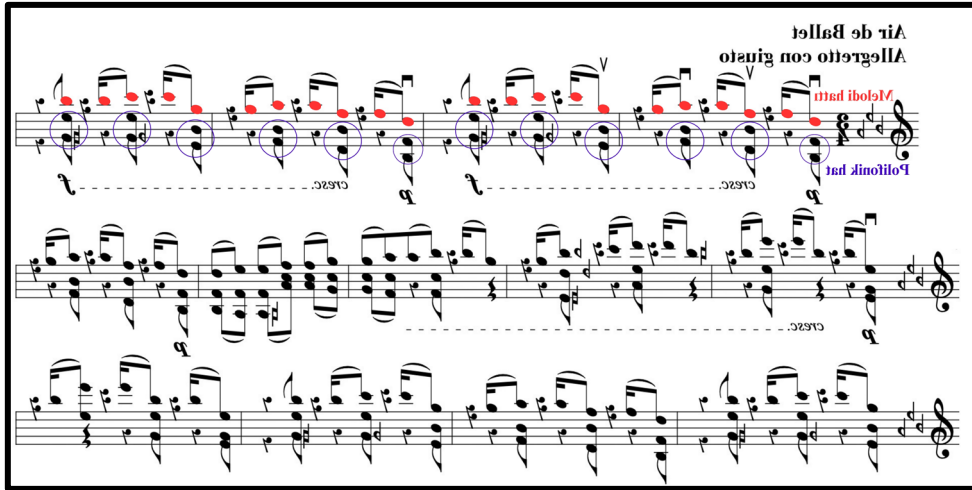
Şekil 8: H.W. Ernst, Etüt No.4 Akor ve Çift Ses Flajole Pasajlar (Ölçü: 24-32)

Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

Ernst'in ustası olarak gördüğü ve Romantik Dönem'in en büyük keman virtüözlerinden biri olarak kabul edilen Vieuxtemps'a ithaf ettiği bu etüt, teknik bir meydan okuma olduğu kadar zengin bir müzikal karakter de taşımaktadır. Ernst'in ithafı, Vieuxtemps'in sanatsal dehasına bir saygı duruşu olarak görülebilir.

2.5. Etüt No.5

Avusturyalı kemancı Joseph Hellmesberger'e (1828-1893) ithaf edilen mi bemol majör tonalitesindeki beş numaralı etüt "Air de Ballet" (17.-18. yüzyıl Fransız opera ve balesinde dans eşlikli enstrümental veya vokal parça anlamına gelen Air, zamanla bu eserlerin karakter özelliklerini yansıtan bale havasında, bale gibi anlamlarında kullanılmaya başlanmıştır)¹⁰ başlığıyla yazılmış, monoritmik yapıda bir eserdir. Şekil 9'da giriş bölümü görülen etüt, iki numaralı etütte olduğu gibi sürekli olarak akorlarla çoksesli hale getirilen bir melodi hattından oluşmaktadır.

Şekil 9: H.W. Ernst, Etüt No.5 Giriş Bölümü (Ölçü: 1-13)

Bu etüdün Hellmesberger'e ithaf edilmesi, eserin virtüözitesi ve müzikalitesi ile ilişkilidir. Hellmesberger, teknik yeteneği ve müzikal zekâsıyla tanınmış bir kemancıdır ve Ernst, bu eseri ona ithaf ederek onun yeteneklerini yücelten bir eser yaratmıştır. Eserin içeriği, dinamik kontrol, hızlı yay değişimleri ve karmaşık sol el pasajlarıyla doludur, bu da Hellmesberger'in sahip olduğu üst düzey teknik becerilere ve müzikal hassasiyete bir saygı duruşu olarak yorumlanabilir. Bu

¹⁰ Willi Apel, *a.g.e.*, s. 29.

bağlamda, 5 numaralı etüt, yalnızca bir teknik çalışma olarak değil, aynı zamanda Ernst'in Hellmesberger'in sanatsal mirasına duyduğu hayranlığın bir ifadesi olarak da öne çıkar. Şekil 10'da eserin son on beş ölçüsündeki müzikal ve teknik yoğunluk açıkça görülmektedir.

Şekil 10: H.W. Ernst, Etüt No.5 Son 15 Ölçü (Ölçü: 103-118)

Şekil 10'da görülen bölümde Ernst, etüdün önceki bölümlerinde olmayan onlu, arpej, kırık akor ve pizzicato gibi teknikler kullanarak çoksesli yapıya çeşitlilikler getirmiştir.

2.6. Etüt No.6

Ernst'in isim verdiği tek etüt olan altı numaralı "The Last Rose of Summer" adlı eseri, hem keman repertuarının teknik açıdan en zorlu eserlerinden biri olarak kabul edilir hem de duygusal derinliğiyle dikkat çeker. Bu eser, Thomas Moore'un aynı adlı İrlanda halk şarkısı üzerine yazılmış varyasyonlardan oluşur. Ernst, eseri çağdaşı ve yakın arkadaşı olan İtalyan kemancı ve besteci Antonio Bazzini'ye ithaf etmiştir. Şekil 11'de sözü edilen İrlanda halk şarkısının örneklendiği etüt ile Ernst, çağdaşı olan ve dönemin ünlü kemancıları arasında yer alan Antonio Bazzini'ye olan saygısını ve hayranlığını, altı numaralı etüdü ona ithaf ederek göstermiştir.

Soprano
Tis the last rose of summer Left bloom ing a lone

Alto
Tis the last rose of summer Left bloom ing a lone

Tenor
Tis the last rose of summer Left bloom ing a lone

Piano
3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

Şekil 11: İrlanda Halk Şarkısı “The Last of Summer” (Ölçü: 1-5)¹¹

Tema-varyasyonlar şeklinde yazılan altıncı etüt 19 ölçümlük bir giriş bölümüyle başlar. Akor, çift sesler, sol el pizzicatosu, ricochet gibi pek çok teknik öğenin yer aldığı giriş bölümünün ilk dokuz ölçüsü Şekil 12’de görülmektedir.

Introduzione
Moderato

Ricochet Akor Sol el pizzicatosu

ff p f ff p p

Şekil 12: H.W. Ernst, Etüt No.6 Giriş Bölmesi (Ölçü: 1-9)

¹¹ Thomas Moore, *Irish Melodies*, E.H. Wade Publishing, U.S.A. 1840, s. 2.

“Introduzione” (İt. yavaş giriş bölümü)¹² başlıklı bu kısa giriş bölümünün ardından İrlanda halk şarkısından alınan Tema duyulur. T. Moore’un şarkısını kemanın ileri icra teknikleriyle renklendiren Ernst burada hem sol el hem de sağ el tekniklerini son derece zorlayıcı bir şekilde kullanır. Şekil 13’te altıncı etüdün teması görülmektedir.

The image shows a musical score for the Theme of Etude No. 6 by H.W. Ernst. The score is in 3/4 time and G major. It features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The right hand uses arco and pizzicato techniques, with a melodic line highlighted in red. The left hand uses arco and pizzicato techniques, with a section highlighted in green. The score is annotated with 'Tema', 'Andante non troppo', 'Melodik Hat', 'Sol el pizzicatosu', and 'Tek yayda iki nüans, kırık akor, fermata'.

Şekil 13: H.W. Ernst, Etüt No.6 Tema (Ölçü: 1-9)

Birinci varyasyonda Ernst, temayı iki numaralı etüdün ikinci bölümünde ve üç numaralı etütte olduğu gibi iki melodik hat ile yazmıştır. Ancak bu varyasyonda ritmik yapı ve yay tekniklerini çok daha zengin bir biçimde kullanmıştır. Şekil 14’te aynı yay içerisinde aksanlar, müzik bağları ve staccatolarla zenginleşen birinci varyasyonun giriş kısmı görülmektedir.

¹² Willi Apel, *a.g.e.*, s. 371.

Şekil 14: H.W. Ernst, Etüt No.6 Varyasyon 1 (Ölçü: 1-8)

İki numaralı varyasyon Ernst'in dört numaralı etüdünde olduğu gibi temelde tek sesli bir yapıda olsa da icra edildiği anda ortaya çok sesli (polifonik) bir duyum çıkar. Arpejlerin *ricochet* tekniği ile yazıldığı ikinci varyasyonun başlangıç kısmı Şekil 15'te görülmektedir.

Şekil 15: H.W. Ernst, Etüt No.6 Varyasyon 2 (Ölçü: 1-5)

Etüdün üçüncü varyasyonu üçlü, beşli, altılı ve onluların olduğu çeşitli çift seslerin yanı sıra akorlardan oluşur. Ayrıca besteci final bölümüne göndermede

bulunurcasına varyasyonun üç ölçüsünde yapay flajolelere de yer verir. Üçüncü varyasyonun ilk cümlesi Şekil 16'da görülmektedir.

Şekil 16: H.W. Ernst, Etüt No.6 Varyasyon 3'ün İlk Cümlesi (Ölçü: 1-7)

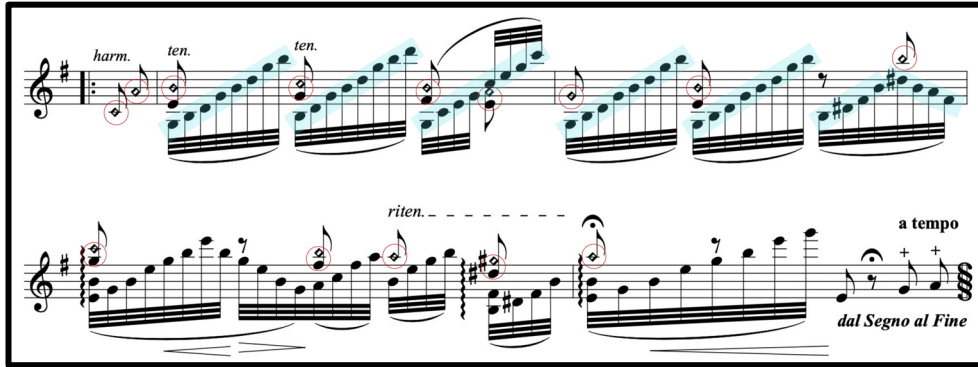
Dördüncü varyasyonda Ernst yine önceki etütlerde kullandığı tekniklere yer vermiş, varyasyonu yapısal olarak ikinci ve dördüncü varyasyonlara benzetmiştir. Bu varyasyonda arpejlerle oluşturulan armonik yapı sol el pizzicatolarıyla duyurulan temaya eşlik eder. "Poco più vivo" (İt. biraz daha canlı, hızlı)¹³ tempo başlığıyla yazılan dördüncü varyasyonun giriş kısmı Şekil 17'de görülmektedir.

Şekil 17: H.W. Ernst, Etüt No.6 Varyasyon 4'ün Giriş Kısmı (Ölçü: 1-4)

¹³ Willi Apel, *a.g.e.*, s. 781.

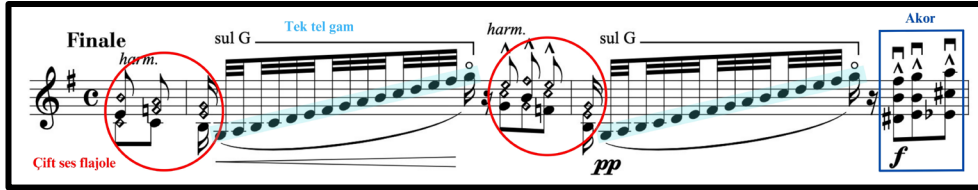
Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

Bu varyasyonun ikinci kısmında ise Ernst, ilk bölmedeki sol el pizzicatosları yerine tema melodisini yapay flajolelerle duyurmuştur. Melodi hattına eşlik eden arpejler ise ilk bölmedeki çıkıcı-inici yapısını çoğunlukla çıkıcı hale bırakmıştır. Şekil 18’de flajole ve çıkıcı arpej yapısından oluşan dördüncü varyasyonun ikinci kısmı görülmektedir.

Şekil 18: H.W. Ernst, Etüt No.6 Varyasyon 4'ün İkinci Kısmı (Ölçü: 81-11)

Giriş, tema ve dört varyasyonun ardından etüdün final bölümünde besteci “Altı Polifonik Etüt”te kullandığı tekniklerin neredeyse hepsini kullanmıştır. Yapay çift sesli flajole ve gamlarla başlayan final bölümünün giriş kısmı Şekil 19’da görülmektedir.

Şekil 19: H.W. Ernst, Etüt No.6 Final Varyasyonu Giriş Kısmı (Ölçü: 1-2)

Final bölümü akorlar, gamlar, yapay flajole gibi ileri tekniklerle ve müzikal olarak tüm etütlerin zirvesini temsil eden bir yapıyla son bulmaktadır. Şekil 20’de görülen final varyasyonunun bitiş kısmında yer alan çift ses flajole, akor ve tek telde yapılan iki oktavlık gamların oluşturduğu teknik zorluktan anlaşılacağı gibi H.W. Ernst çağdaşı olan N. Paganini, A. Bazzini, H. Vieuxtemps gibi kemancı-bestecilerin

yazdıkları eserlerden esinlenmiş ve bu varyasyonla hem keman tekniğine olan hâkimiyetini hem de besteci olarak yeteneğini kanıtlamıştır.

Şekil 20: H.W. Ernst, Etüt No.6 Final Varyasyonu Bitiş Kısmı (Ölçü: 29-37)

Varyasyonlar boyunca kullanılan teknik öğeler, eserin teknik icra bakımından zor olmasının yanı sıra içerdiği müzikal ifadenin ortaya çıkarılmasındaki güçlük ile de önem taşımaktadır. Ernst, her varyasyonda orijinal temanın farklı yönünü ortaya çıkarır; kimi zaman hızlı ve vitüözik pasajlarla, kimi zaman da daha sakin ve lirik bölümlerle temanın duygusal derinliğini araştırır. Bu, eseri icra eden kemancının, teknik becerisinin yanı sıra müzikal ifadesini de en üst düzeye çıkarmasını gerektirmektedir. Eserin son bölümünde yer alan hızlı staccato pasajlar ve sürekli pozisyon değişimleri hem teknik hem de müzikal açıdan eserin doruk noktasını oluşturmaktadır.

A. Bazzini, dönemin en önemli keman virtüözlerinden biri olarak bilinir ve Ernst'in bu eseri ona ithaf etmesi, Bazzini'nin teknik ustalığına ve müzikal zekâsına duyduğu hayranlığın bir ifadesi olarak görülebilir. Bazzini'nin eserlerindeki teknik ve müzikal öğeler Ernst'in bu eserdeki yaklaşımıyla paralellik göstermektedir. Her iki besteci de kemanın teknik potansiyelini keşfetme konusunda benzer bir tutkuya sahiptir ve bu eser, bu ortak tutkuyu somutlaştıran bir örnek olarak değerlendirilebilir.

Eserin tarihsel önemi, yalnızca Ernst'in en bilinen eserlerinden biri olmasından değil, aynı zamanda 19. yüzyıl keman müziğinin zirvesini temsil

Balkan Müzik ve Sanat Dergisi
Ekim 2024 Cilt 6 Sayı 2 (71-90)
DOI: 10.47956/bmsd.1544336

etmesinden kaynaklanır. Ernst, bu eserle sadece kendi döneminin değil, sonraki kuşakların da ilham kaynağı olmuştur. “The Last Rose of Summer” teknik mükemmeliyet ile duygusal ifade arasındaki dengeyi mükemmel bir şekilde kurar ve bu yönüyle Romantik Dönem’in en önemli keman eserlerinden biri olarak kabul edilir. Eserin Bazzini’ye ithaf edilmiş olması, bu önemli dönemin önde gelen iki kemancısı arasındaki sanatsal ilişkiyi de ortaya koyar.

3. SONUÇ

Heinrich Wilhelm Ernst’in “Altı Polifonik Etüt” eserinin incelendiği bu çalışmada etütler içerdikleri sağ ve sol el tekniklerinin yanı sıra polifonik ve müzikal yapıları açısından da ayrı ayrı analiz edilmiştir. İnceleme sonucunda etütlerin legato, detache, martele, spiccato, staccato gibi sağ el teknikleri ve çift ses, akor, sol el pizzicatosu, flajole gibi sol el tekniklerini içerdikleri saptanmıştır. Araştırmanın bulguları, eserin yalnızca teknik bir çalışma materyali olarak değil, aynı zamanda müzikal ve polifonik ifadenin geliştirilmesi açısından da önem taşıdığını göstermektedir.

H.W. Ernst’in “Altı Polifonik Etüt” eseri hem teknik hem de sanatsal açıdan önemli bir kilometre taşı olarak kabul edilmektedir. Bu etütler keman repertuarının zenginleşmesine katkıda bulunmuş, keman tekniğine dönemine göre yenilikçi yaklaşımlar kazandırmış ve birçok kemancı için zorlu bir sınav niteliği taşımıştır. Eser, polifonik yapısı ile kemancılara çok sesli düşünme becerisi kazandırarak müziği çok boyutlu bir şekilde icra etme yetisi sunmaktadır. Bu yönüyle eser hem eğitim sürecinde yol gösterici bir kaynak olarak kullanılabilir hem de performans sürecinde kemancıların estetik ve teknik becerilerini gösterme imkânı vermektedir.

Araştırmanın sonucunda ülkemizde Heinrich Wilhelm Ernst ile ilgili yapılan çalışmaların yeterli olmadığı görülmüştür. Bu nedenle bu çalışmanın “Altı Polifonik Etüt” eserini seslendirmek isteyen kemancılara ve yaylı çalgı teknikleri ile ilgili araştırmalar yapan diğer icracılara rehberlik edeceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

APEL, Willi, *Harvard Dictionary of Music*, 2. Baskı, Belknap Press and Harvard University Press, Cambridge 1969.

DALGAÇ, Suat Canan, "H.W. Ernst: Keman Repertuarında Unutulan Virtüöz", (Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi), Eskişehir 2017.

GOOLEY, Dana, "Violin Improvisation in the Early Nineteenth Century: Between Practice and Illusion", (Brown University, Yüksek Lisans Tezi), Rhode Island 2017.

MOORE, Thomas, *Irish Melodies*, E.H. Wade Publishing, U.S.A. 1840.

MOSER, Andreas, *Geschichte des Violinspiels*, 1st Edition, Max Hesses Verlag, Leipzig 1923.

PHIPSON, Thomas Lamb, *Famous Violinists And Fine Violins*, Chatto & Windus Publishing, Philadelphia 1896.

ROWE, Mark, *Heinrich Wilhelm Ernst: Virtuoso Violinist*, 1st Edition, Ashgate Publishing, Farnham 2008.

SÖZER, Vural, *Müzik Terimleri Sözlüğü*, Remzi Kitabevi, İstanbul 2014.

WILCZKOWSKI, Tobias, "Heinrich Wilhelm Ernst and his Contributions to the Development of Left-hand pizzicato and Harmonics", (Stockholm University, Yüksek Lisans Tezi), Stockholm 2011.

İnternet Tabanlı Kaynaklar

GRABKOWSKI, Edmund, "Henryk Wieniawski Life and Creation"

https://www.wieniawski.com/life_and_creation.html (26.09.2024).

ETİK: Bu makale, araştırma ve yayın etiğine uygun olarak hazırlanmıştır.

ÇIKAR ÇATIŞMASI VE FİNANSAL KATKI BEYANI: Çalışmamın tarafsızlığı ile ilgili bilinmesi gereken bir mali katkı veya diğer çıkar çatışma ihtimali (potansiyeli) ve ilişki alanı yoktur.